

Buurtgezinnen brengt rust in overbelaste gezinnen

Gezinnen die hulp kunnen gebruiken worden gekoppeld aan gezinnen die graag hulp bieden. Dat is de eenvoudige maar doeltreffende formule van Buurtgezinnen. Tekst Steven van der Jagt Beeld Sandra Hoogeboom

“Het gaat nu goed met mijn zoon”, vertelt Ada Cohen. Zij en haar zoon Nehorai (8) komen uit Roemenië. “Ik heb weinig contact met Nederlanders en doe de opvoeding helemaal alleen. Door mijn werk in een hotel ben ik vaak van huis.” Nederlands is niet de moedertaal van Cohen en haar zoon, waardoor hij moeite heeft om op school mee te komen.

Cohen kwam via een arts in contact met Gabriëlle Drabbe van Buurtgezinnen. Drabbe: “Ik was net met pensioen en zocht iets om te doen. Het leek me leuk om een gezin te ondersteunen. Ik wilde graag een soort oma zijn.”

Gabriëlle, Nehorai en rechts moeder Ada

Na een aantal gesprekken bleek het te klikken tussen Drab-

be, Cohen en Nehorai. Drabbe: “Ik help Nehorai met zijn schoolwerk. We doen spelletjes en soms neem ik hem mee naar mijn tuin. Zo wordt zijn wereld groter en leert hij de Nederlandse samenleving beter kennen.”

De koppeling tussen Drabbe en het gezin Cohen is een van de succesverhalen van Buurtgezinnen. De organisatie is actief sinds 2015. De gedachte is in feite heel simpel maar oh zo doeltreffend: gezinnen die overbelast zijn (de ‘vraaggezinnen’) worden gekoppeld aan gezinnen in de buurt die ondersteuning bieden (de ‘steungezinnen’). Die steungezinnen ondersteunen in de opvoeding van de kinderen van de vraaggezinnen. De juiste gezinnen aan elkaar koppelen

is lastig, zegt Anjo van Hout, coördinator bij Buurtgezinnen. “Eerst praten we twee keer met beide gezinnen. Als er een klik is, gaan ze een proefperiode voor twee maanden aan. Daarna volgt elk half jaar een evaluatie tot maximaal twee jaar. Na die tijd trekt Buurtgezinnen zich terug.

‘Mijn zoon heeft echt plezier’

Vaak is er dan al iets duurzaam ontstaan en gaan de gezinnen verder met elkaar.

Gezinnen kunnen om diverse redenen ondersteuning gebruiken.

Van Hout: “Vaak gaat het om eenoudergezinnen. Armoede speelt in

Amsterdam een grote rol. Een leuk uitje met de kinderen zit er dan niet in. Een steungezin biedt dan uitkomst. Ook ziekte en spanningen als gevolg van echtscheiding zijn redenen om hulp te vragen.”

Het soort ondersteuning verschilt en is afhankelijk van de hulpvraag. Sommige steunouders brengen het kind naar sport of helpen mee met huiswerk. Anderen bieden het kind een logeeraadres voor in het weekend of denken mee over de schoolkeuze.

Steunouders zijn dus niet gewoon ‘oppassers’, zegt Van Hout. “Het gaat veel verder dan dat. Als steunouder heb je echt een rol in de opvoeding. Je komt niet af en toe even langs, maar je bent echt structureel een onderdeel van het leven van het kind.” Cohen en Nehorai zijn al twee jaar aan Drabbe gekoppeld. Ze redden het inmiddels zonder ondersteuning van Buurtgezinnen. Cohen: “We hebben een goede relatie. Mijn zoon heeft meer zelfvertrouwen. Hij heeft nu de aandacht die hij nodig heeft en is gehecht aan Gabriëlle. Het voelt niet als een verplichting om met haar mee te gaan, hij heeft echt plezier. Ik hoop dat we nog jaren samen door gaan.”

Steungezin bij Buurtgezinnen is vrijwilligerswerk. Voor meer informatie over Buurtgezinnen Amsterdam:
www.buurtgezinnen.nl/amsterdam

